

והיה לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבהם ויבא לבן
באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שרה האמהות
ולא משא וישא מאהל לאה ויבא באהל רחל
ורחל לקחה את התרפים והשנים בני האהל והשש
עליהם וימשש לבן את כל האהל וכל משא
ויהאמר אלהיה אל ירחק בעיני אלהי כי לא אבט
לכם מפניך כי דרך נשים לי ויחפץ וכל משא
את התרפים ויחזר ליעקב וירב לבן ויעז יעקב
ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אהוב
כי מששית את כל כלי מה משאית מכל כלי ביתך
שים בה גגו אהי ואחזק וינחילו בני שתינו גג
עשרים שנה אבני עמר רחל לך ועדיך לא שכלו
ואילי שאבך לא אמלתי טרפה לא ובאהי אבך
אבני ארבעה מיד התקשנה גנבתו יום וגנבתו לילה
הייתי ביום אכלתי חרב וקרה בלילה והתד שנתו
מעיתי זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע
עשרה שנה בשחי בביתך וישש שנים באבך והחזק
את משכרתי עשרה חנים לולי אלו אלו
אלהי אברהם ופחדו יצחק היה לי כי עשה ריבם
שלהותי את עתי ואת יגיע פני לאה אלהים ויבט
אמש וישן לבן ויאמר אל יעקב הנה בנותי והנשים
היו והשאן שאני וכל אשר אהיה לאה לי הוא ולבתי
מה אעשה לאלה היום א לליתך אשר ילדו ועתה
למה גנבתה בריה אתי ואתה והיה לעד בני ויבן
ויסד יעקב את בניו ויבנה משנה ויאמר יעקב לאהוב
לכמו אהבים ויקחו אהבים ויעשו גל ויאכלו שם על
הגל ויקרא לו לבן יגד שהודותא ויעקב קרא לו
גלעד ויאמר לבן הגל הגדה עד בני ויבן היום
עד סך קרא שמו גלעד והמטפה אשר אמר יעקב הנה
היה ביתך כי יסדו איש מרעהו אם העלה את הגל
ואם תקח נשים על בתי את איש עמנו ואלה אלהים
עד בני ויבן ויאמר לבן ליעקב הנה גלעד ויבן
והנה המטפה אשר ירית בני ויבן עד הגל ויבן
עד המטפה אם אתי לא אעמך אלך אהובתי
אם אהיה לא העמך אלי אתה הנה ואלה המטפה
והנה לנעמי אלהי אהבים ואלה הנה וישפט
בניו אלהי אהבים וישפט יעקב בפתחו אהי
ישפט ויבנה יעקב ויהי בור ויקרא לאהובי לאהוב
לכם ויאכלו לחם וילינו בור וישכם לבן ויבן
וישק לבניו ולבנותיו ויבן אהבים ויבן וישק
לבן למקמו ויעקב הולך לביתו ויפגעו בו מאמי
אלהים ויאמר יעקב מאשר ראם מותה אלהים זה